

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: JEG KYSSER DINE KINDER -

Citation: Aakjær, Jeppe: "JEG KYSSER DINE KINDER -", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid61330/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

JEG KYSSER DINE KINDER —

JEG kysser dine Kinder, jeg kysser dine Læber,
jeg ildnes af de Druer, jeg plukker paa din Mund;
jeg hidses af den Tanke: hvor ærligt end jeg stræber,
saa kan jeg aldrig tømme det Bæger til dets Bund.

Ja, som en tørstig Vandrør mod Kvæld ved Kilden knæler
og øser under Skjælven dens aftensvæle Drik,
saa knæler jeg og skjælver, imens jeg henrykt stjæler
din røde Munds Berusning, dit vege Drømme-Blik.

1895.

DA MAN SKØD TROFAST.

SAA er du død, min laadne Ven,
skudt ned paa maa og faa;
dit Morgenbjæf, dit Aftenskjænd
det svarer aldrig mer igjen
mod Hjemmets Mure graa.

Naar jeg fra Staden vendte hjem
den lange, lange Vej,
og jeg fik Døren lidt paa Klem,
fik hilst paa Mor, fik Skjæmten frem,
jeg spurgte efter dig.

Og sprang du over Tærsklen ind
med Glædeshyl og -Hop,
og klapped jeg dit gule Skind,
da først kom i mit rørte Sind
den rette Stemning op.

Da saa jeg, Hjemmet var som før,
i Mindet ingen Mist,
fra Klinken i den brune Dør
indtil dit laadne Skinds Kulør
var alting just som sidst.